

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 88. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832611760/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

han taite, tog han Straahatten af, Haaret laa klæbet til hans Pande.

— Hvorfor? Tro mig — ikke fordi jeg havde Haab, aldrig, fordi jeg havde Haab. Jeg har aldrig været dum nok til at nære Haab. Jeg har vidst det fra den første Dag, at min Kærlighed var ulykkelig og tabt — det maa De tro. Men det var deres Ven, jeg ikke mere kunde være, dette Venskab fra Dem kunde jeg ikke holde ud . . . Kan De forstaa det, Ellen Maag, forstaa De — — hellere intet end Dag for Dag at gaa som Ven ved Siden af den, man elsker. At tale to Sprog og veksle Guld med Kobber . . .

Han taug og blev ved at gaa med Hatten i Haanden. Bedrøvet som før sagde Ellen:

— Og nu, Holm, hvad nu? Er De nu lykkeligere?

— Lykkeligere? . . . Nei . . . men nu kan vi idetmindste ikke være Venner . . .

Ellen rystede paa Hovedet og gav sig til at tale langsomt og sorgmodigt. Men efterhaanden blev hun varm, og hvad hun sagde, skælvede af undertrykt Bevægelse.

— Holm, sagde hun. De har ikke handlet ret. Hvorfor døber man dog altid Egoisme med Kærlighedens Navn? Jo — Egoisme. Thi De vidste jo dog, at dette Venskab var for mig noget dyrebart og kært. Og dertil tog De ikke Hensyn — De, som siger, at De elsker mig! Men jeg ved det, Holm, at Kærligheden handler